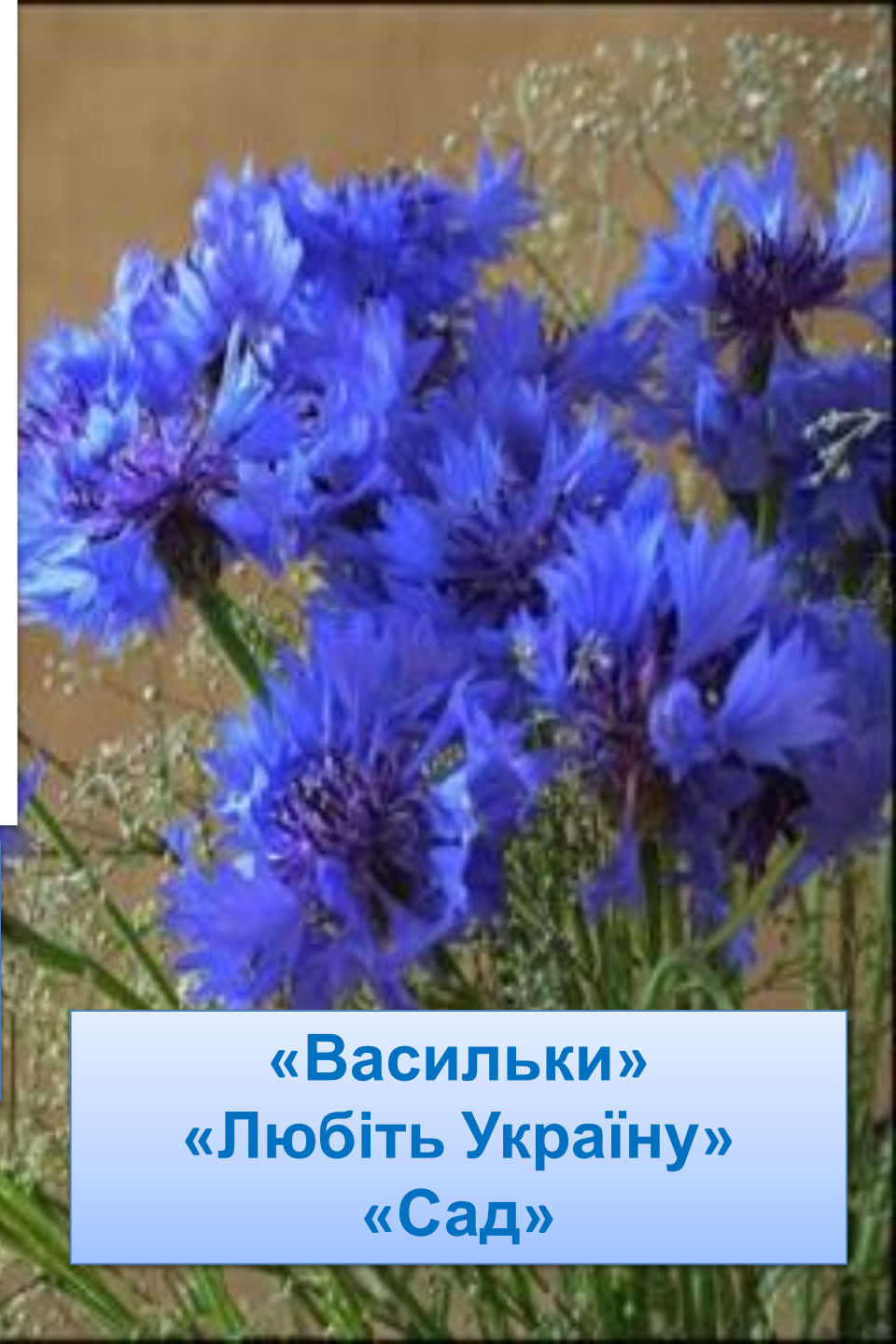

**Володимир
Сосюра**

**«Васильки»
«Любіть Україну»
«Сад»**

Портфоліо письменника:

Дата народження: 25 грудня 1897 (6 січня 1898)

Місце народження: ст. Дебальцеве,
Бахмутський повіт, Катеринославська
губернія

Дата смерті: 8 січня 1965 (67 років)

Місце смерті: м. Київ

Мова творів: українська

Рід діяльності: поет, прозаїк

Роки активності: з 1917

Жанр: вірш, поема, роман

***«Такий я ніжний,
такий тривожний...»
Ти весь, поете, в цих
словах!
Твій кожен вірш, рядок
твій кожний
Життя
тривожністю пропах.
М.Рильський***

«Васильки»(1938)

*Улюблений колір письменника —
голубий. Голуба ріка поезії
Сосюри напуватиме ще не одне
покоління шанувальників його
таланту.*

*Лірична героїня любовної лірики
Сосюри - це неодмінно —*

Вірш «Васильки» написаний поетом під впливом однойменної народної пісні. Це невеличка поетична мініатюра — роздум про вічну красу життя. Вірш має всього дванадцять рядків, але наповнені вони багатством асоціацій, виразністю образів і глибиною поетичного бачення.

Історія створення

поезії.

Про історію створення поезії сам автор розповідав так: «В 1938 році, коли минуло мені сорок літ, я написав "Васильки"... Добре пам'ятаю свій настрій в той вечір, коли з'явився цей вірш. Щоб точно його висловити, треба було б сказати: "Васильки» я написав разом з Марією"». (Марія Гаврилівна —

Тема: оспівування
щирого почуття,
щасливої миті у
душі закоханих.

Ідея: возвеличення кохання —
смысл життя кожної людини.

Основна думка: «...і синіє
щастя у душі моїй».

Вид лірики: інтимна.

Інтимна лірика (фр. *intime*, від лат. *intimus* — найглибший, потаємний) — це ліричний твір, у якому настрій ліричного героя викликаний особистими переживаннями, найчастіше почуттям кохання.

Римування: перехресне.

Віршований розмір: шестистопний хорей з широким використанням пірихію (парних ненаголошених складів). Цей розмір відповідає народнопісенному.

Художні особливості твору:

Повтори: «Васильки у полі»

Метафори: «гаї синіють», «щастя синіє у душі...», «осіяють роки», «синіє поле», «хмарки летять».

Порівняння: «Васильки у полі... — васильки з-під вій», «одсіють роки, мов хмарки на небі».

Епітет: «рідні очі».

Художні образи вірша «Васильки»:

Цитата з вірша

Образ

Значення образу

Васильки у полі, васильки у
полі,
і у тебе, мила, васильки з-під
вій.

Може, ми квітками,
може, васильками станем — я і
ти.

...другий, далекий, сповнений
привіту, з рідними очима
порівняє нас.

**Василь
ки**

Символ кохання, життя,
єднання людини з
природою

Символ швидкоплинності
життя

Символ безкінечності
життя, зв'язку поколінь

Цікаво!

ВАСИЛЬКИ або **ВОЛОШКИ** — символ ніжної і тонкої душевної краси, праведності й святості, душевної чистоти, скромності й привітності. Назва квітки, каже легенда, походить від імені хлопчика Василька, якого русалки на Зелені свята заманили в поле й залоскотали — і він перетворився на квітку, звідси її назва. Вважається, що васильки мають значну магічну силу як оберіг від злих духів, лихої долі та всіляких напастей — витівок лукавого. Тому їх навіть вирощують при садибах, освячують на Маковея та Великого Спаса. Вінки з васильків, сплетені на Зелені свята, протягом року зберігають у домівці. Особливу силу мають васильки для молодих: пучком васильків кроплять наречених на весіллі; настоєм з васильків окроплюють галявини, де гуляють хлопці та дівчата Купальської ночі; таким же настоєм дівчата вмиваються — і їх краса стає недоступною злим чарам

«ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ» (1944р)

**Любіть Україну, як сонце,
любіть,
як вітер, і трави, і води,
в годину щасливу і в
радості мить,
любіть у годину негос**

Історія написання твору:

Вірш «Любіть Україну» був написаний у 1944 році. Вперше був надрукований у «Київській правді» та «Літературній газеті». У 1951 році він став причиною звинувачень поета в націоналізмі. У Москві в 1951р. проходила перша повоєнна Декада українського мистецтва і літератури. В Сосюра читав свої вірші, серед них був і «Любіть Україну». І раптом 2 липня 1951 року в газеті «Правда» з'явилася стаття під назвою «Проти ідеологічних перекручень в літературі», яка таврувала один-єдиний твір – вірш Володимира Сосюри «Любіть Україну». Поета звинуватили в тому, що він спотворив правду життя, а тому під цим твором міг підписатися будь-хто з ворожого націоналістичного табору. Тому вірш «Любіть Україну» ідейно порочить українську літературу.

Наслідки написання вірша «Любіть Україну» для В.

Осипи:

**звинувачений у
націоналізмі, його
перестали
друкувати, він живе
під прямою
загрозою арешту,
яка зникла тільки зі
смертю Сталіна в
1953 році.**

Тема: зображення поетичного образу України, її краси її величі.

Ідея: возвеличення палкої любові українців до рідного краю, Батьківщини.

Основна думка: любов до України є невід'ємною частиною духовності людини.

Вид лірики : громадянська

Словник:

**Громадянська лірика –
твори, у яких думки й
почуття викликані
суспільно-політичними
подіями.**

Римування: перехресне

Віршований розмір: амфібрахій.

Теорія літератури:

Дактиль (-UU): трискладова стопа з наголосом на першому складі.

Амфібрахій (U-U): трискладова стопа з наголосом на другому складі.

Анапест (UU-): трискладова стопа з наголосом на третьому складі.

Художні особливості

Риторичне звертання: Любіть Україну;
Юначе! Дівчино!

Епітети: вишнева Україна, мова солов'їна,
хмари пурпурові, весни світлі і щирі;

Порівняння: любіть Україну, як сонце
любіть, як вітер, і трави, і води; між
братніх народів, мов садом рясним, сіяє
вона над віками;

Метафора: в просторів солодкому чарі;

Метонімія: В грому канонад, що розвіяла в
прах/Чужинців в зелених мундирах,/В
багнетах, що в тьмі пробивали нам
шлях/До весен і світлих, і щирих.

Перифраз: як та купина, що горить — не

Характеристика образу

України!
Поет знаходить прості й водночас піднесені слова, щоб змалювати образ рідної землі, щоб аргументувати свій заклик. І чи не найдоказовіший серед аргументів той, що Батьківщина — світ, який щодня, щохвилини, щомиті оточує людину: це сонце, вітер, трава, води — джерела життя. Людина не може існувати без них, тому її любов до них органічна, як і любов до Вітчизни.

Образ України для поета — це краса її природи і її солов'їна мова, мелодійна, милозвучна, співуча. Це і її духовний потенціал — мова солов'їна, пісня, душа. Це і її люди — жителі, невсипущі, бо світяться електричними зойки гудків. Це і її діти, дівчата-красунки.

Інформаційне ґроно до образу України:

Україн

а

вишнева

красива

мова солов'їна

в світі єдина одна

очі її ніжно-карі

**як та купина,
що горить — не
згора**

«САД»

Тема: розповідь про ті труднощі, страждання, яких зазнала Україна впродовж історії, про її боротьбу, нескореність.

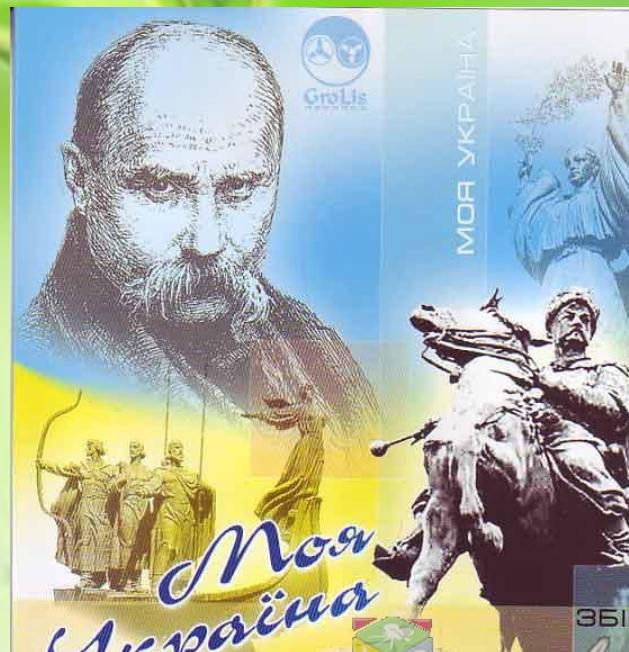
Ідея: засудження тих, хто поневолював, катував рідний край, возвеличення мужніх борців за волю і процвітання України.

Основна думка: Це ти той сад, краю мій, Колись порубаний катами!.. Над золотими берегами Ти знов шумиш, такий рясний!..

Віршовий розмір:
ямб.

Вид лірики :
громадянська
(патріотична)

Римування: кільцеве
перемежовується з
перехресним.

Художні особливості вірша

Епітети: «одвічна тюрма», «криваві стежки», «Безкрайї розпач», «музичний буревій», «золоті береги».

Порівняння: «тягли із рук, як сон блідих», «мчав, мов рокоти ріки».

Метафори: «плакав чорний крук», «не обурювали грати», «струни плакали», «спів схвилював серце», «сад шумів», «сад повстав», «сміялись зорі...».

Риторичні оклики: «О, будьте прокляті, кому Назад повернуто обличчя!», «Ви ж розумієте,— віки Не знали ми, чиї ми діти!», «Він нам кричав про волі гнів, Щоб ми повстати захотіли!», «І ми здригнули!.. Його рубали, а він ріс!».